

Kunnen we God vertrouwen, ook in onze portemonnee?

In onderstaand artikel wordt het thema 'financiën' belicht door Klaas Huizinga.

Kunnen we God vertrouwen, ook in onze portemonnee?

"Ja, natuurlijk!", zeggen we meteen als een goede gelovige. En toch..., wat als Hij je vraagt je goedbetaalde baan op te zeggen en de zending in te gaan? Wat als Hij je vraagt een aanzienlijk bedrag aan de kerk of een zendingsorganisatie over te maken, geld wat je ook zelf broodnodig hebt? Het valt me op dat God ons geloof in Zijn betrouwbaarheid vaak test in onze portemonnee. Kunnen we Jezus geloven wanneer Hij zegt: "Zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid, en dit alles (eten, drinken, kleding) zal u bovendien geschonken worden"? Vooral bij een geloofszending zoals de OMF wordt je bijna dagelijks met deze vragen op de proef gesteld. Laat me dit aan de hand van vier basisprincipes waarop de OMF werkt, illustreren.

Het belangrijkste principe is "*Heb geloof in God*" (Mk.11:22). Het was de kern waarop Hudson Taylor zijn hele China Inland Mission bouwde, en wat nog steeds de basis is van de OMF. Hudson vertaalde het met "houdt vast aan de betrouwbaarheid van God". En dat gold ook voor het financiële beleid. Als God beloofd heeft te voorzien in al wat nodig is wanneer we eerst Zijn Koninkrijk zoeken, dan mogen we vanuit dat geloof ook gaan handelen en beslissingen nemen. Uitgangspunt is niet "kan ik dit wel?", maar allereerst "Heer, wat wilt U dat ik doen zal", gelovend dat wanneer de Here ergens toe roept, Hij daartoe ook zal voorzien. Geen wonder dat in onze organisatie het gebed centraal staat. In de voorbede belijden we onze afhankelijkheid van God, en vragen we om de vervulling van Zijn belofte van voorziening. Zo vragen we bijvoorbeeld van een kandidaat die uitgaat naar het zendingsveld allereerst dat hij minstens 25 gebedspartners heeft, die regelmatig voor hem bidden. Voldoende financiële support is natuurlijk ook belangrijk, maar niet zo belangrijk als een biddend thuisfront. We geloven dat als er voldoende bidders achter je staan, het financiële support uiteindelijk ook wel in orde komt. De OMF heeft al 140+ jaar op dit geloofsprincipe geopereerd, en heeft in de praktijk ervaren dat God echt te vertrouwen is. Zelfs temidden van crisisjaren zoals de jaren dertig, of tijdens de communistische revolutie in China in de jaren vijftig, heeft Hij voorzien in de middelen om door te kunnen gaan als zendingsorganisatie.

Een tweede principe is "*delen met elkaar*". De OMF is een gemeenschap, een familie. Wat betekent dat we met elkaar delen. Dit gaat allereerst per veld. Zo heeft bijvoorbeeld het team in Taiwan een gemeenschappelijk Field Fund, en teams op de andere velden netzo. Daaruit worden de basiskosten van levensonderhoud en arbeidskosten betaald. Ook is er een gemeenschappelijk noodfonds, beheerd op het hoofdkantoor in Singapore, dat helpt in geval van plotselinge koersdalingen, of een natuurramp. Toch ontbreekt in dit financiële systeem de persoonlijke verantwoordelijkheid niet. Zo worden de kosten van privé zaken niet met elkaar gedeeld, bijvoorbeeld het onderwijs van je kinderen of de aanschaf van een eigen auto. Dit voorkomt het gevaar dat zendingen te gemakkelijk op het gemeenschappelijk fonds gaan steunen, en niet hard werken aan een eigen sterk meelevend thuisfront dat voor hen bidt en geeft. En het heeft het grote voordeel dat iedere zending vrij is in de persoonlijke keuzes die hij maakt. Aanschaf van een eigen computer bijvoorbeeld, hoeft niet meer ten laste te gaan van de andere leden van het team. Toch blijft het "delen met elkaar" een van de basisprincipes. Ik kan me nog herinneren dat toen mijn moeder overleed, en wij plotseling voor de begrafenis naar huis moesten, we een gift kregen van een collega, waardoor een groot deel van de vliegtickets kon worden betaald. De OMF is en blijft een hechte "familie".

Derde principe is "*om geld wordt niet gevraagd*". Hudson Taylor besloot nooit rechtstreeks mensen om financiële hulp te vragen. Dit deed hij allereerst om niet te concurreren met kerkelijke zendingen, die wel om geld vroegen. Maar ook om zo het geloof in Gods trouw te versterken. Financiële noden werden alleen in gebed gebracht. Hij geloofde dat God bij machte is harten van mensen te bewegen zodat ze gaan geven. En zijn leven is het bewijs dat dit ook werkelijk zo was! Dit principe hanteren wij nog steeds. Vandaar de nadruk op het gebed. Natuurlijk verschaffen we alle informatie aan een ieder die daar om vraagt. En er is inzage in de besteding van alle giften. Maar wij zullen nooit rechtstreeks om financiële hulp vragen. Mensen die bewogen worden door God geven vaak meer, dan zij die door allerlei acties daartoe worden gebracht!

Een laatste principe dat ik wil noemen is "*nooit zullen wij schulden maken*". Leningen zullen wij dus nooit sluiten. Als voor een bepaald project of de aanschaf van iets, het benodigde geld er niet is, gaat het niet door.

We wachten tot de tijd dat God voorzien heeft. Dit principe heeft ons al heel wat problemen bespaard. Het kan soms wel betekenen dat we op een aantal zaken moeten bezuinigen wanneer er minder giften binnenkomen dan verwacht. Maar dat is beter dan grote schulden te maken. Ook hierachter ligt het geloof dat God voorziet wanneer iets nodig is. Ontbreekt die voorziening, dan moeten we onszelf afvragen of het wel zo noodzakelijk is.

Hiermee willen we niet zeggen dat dus elke zendingsorganisatie volgens deze principes moet werken. Maar door de geschiedenis heen zijn deze principes bij de OMF zo gegroeid, en heilzaam gebleken. Leven vanuit vertrouwen op God is niet in tegenspraak met een goede boekhouding en een financieel verantwoord beleid!

Zo benadrukken we dat alles van God komt, en van Hem afhankelijk is! Uw giften voor onze zendingen, projecten, en Algemeen Fonds zien we als een antwoord op gebed. Uw hulp is een teken van Gods trouw! Hartelijk dank daarvoor!